

Tâm Sự Buồn Vui - Ngày 19/03/2025

(Phản trả lời của tui, sẽ được post cuối bài).

NGƯỜI GỬI: Mầm

Em xin gửi lời chào thân thương đến thầy Năm và các anh chị trong nhóm ạ.

Em năm nay 25 tuổi và cuộc sống gần như đi vào ngõ cụt.

Về phía gia đình, em có người ba thường xuyên uống rượu và đánh đập mẹ. Nhưng mẹ em thì nhất quyết không chịu li dị, bảo là vì 2 đứa con. Nhưng cả em và em trai em đều thuyết phục bảo mẹ nên gửi đơn sớm. Thật ra em thấy mẹ chỉ đang sợ những lời dị nghị, sống phụ thuộc và cũng đã quen với việc đó rồi. Thậm chí mẹ còn tự hào vì chỉ có mẹ mới chịu nổi được ba em. Tết vừa rồi, em về quê, ba em đi tìm tem mang bệnh xã hội về cho mẹ nữa. Mẹ em cũng kể là ba có con riêng bên ngoài. Em và em trai không làm gì được vì ba khỏe mạnh hơn và có tiếng nói nhất trong nhà. Chỉ cần trái ý của ba thì tụi em sẽ gặp phiền phức: bị bắt ngồi nghe nói chuyện rất nhiều tiếng đồng hồ, không cho ngủ, đánh đập và đuổi ra ngoài nếu tụi em không nhịn. Tết nào về quê thì ba em sẽ quậy đủ không sót ngày nào.

Em sống trong môi trường như thế từ nhỏ đến lớn. Mẹ thì thường xuyên so sánh em với con nhà người ta. Chuyện học hành không nói, ngay cả chuyện làm việc nhà hay chuyện thương mẹ thua người khác cũng sẽ bị nói. Mẹ cũng rất để ý lời người ngoài: em cắt tóc xấu hay mặc đồ không đẹp thì mẹ sẽ không cho đi đâu. Và mẹ bắt em phải nói dối là học sinh giỏi nếu em được học sinh tiên tiến.

Em từ nhỏ luôn có thành tích học tập tốt, luôn đứng đầu lớp. Nhưng khi lên cấp 3, em học trường chuyên của tỉnh, lúc đó em học không bằng các bạn khác. Sự tự ti trong em tăng cao và gần như sắp gục ngã. Ba mẹ thì áy náy vì em không còn học giỏi như trước, không đem đi khoe được ở đâu. Ba mẹ chỉ chờ em có kết quả tốt thì đem khoe, còn không thì sẽ bị so với hết đứa này tới đứa kia.

Dù vậy nhưng em vẫn cố học, vẫn được học sinh giỏi 12 năm và được bằng giỏi khi tốt nghiệp đại học (chuyên ngành Marketing của một trường đại học Kinh tế ở Sài Gòn).

Em kể ra đây là vì em nghĩ mình có khả năng học tập tốt, thái độ ổn thì công việc sẽ không đến nỗi (có thể lương không cao nhưng không tệ). Em cũng mong muốn mình sẽ kiếm thật nhiều tiền để có được cho mình một chỗ ở bình yên, không phải về nhà nữa. Nhưng từ khi ra trường đến nay được 3 năm, em cảm thấy như mình là phần bị bỏ lại của thế giới, tệ hại kinh khủng.

Em đi làm nhưng chuyên môn không thấy lên, dậm chân tại chỗ mãi. Em làm rất chậm và thường xuyên bị phàn nàn. Chỗ làm hiện tại, sếp yêu cầu hiệu suất và số lượng bài viết, nhưng em là người kỹ tính và thích chất lượng. Thế nên em làm nhưng trong lòng không có chút động lực nào. Mỗi ngày làm task là một cực hình. Người ta làm 1 tiếng là xong nhưng em làm tới 3,4 tiếng chưa xong. Em còn bị chứng không tập trung được, cứ làm là đầu óc xao nhãng. Chưa kể

là đang làm nhưng hết sếp đến đồng nghiệp nhấn tin giục. Chỉ việc trả lời tin nhắn thôi là em đã không kịp hoàn thành task. Ngày nào em cũng không đảm bảo được hiệu suất, cứ tới cuối ngày là việc vẫn ứ đọng, phải làm tới hoặc thức dậy sớm vào hôm sau. Ngày nào cũng thế nhưng khi báo cáo công việc mỗi ngày thì sếp vẫn chê ít, làm quá chậm và gửi 10 bài thì hầu như nhận feedback cần cải thiện hết 10 bài.

Vì hiệu suất kém nên em chỉ được nhận làm part-time. Nhưng thời gian em làm hầu như còn hơn full-time. Nhận lương part-time chỉ 5tr không đủ để em chi tiêu tại Sài Gòn. Chỉ đủ mỗi tiền ăn và trọ. Mỗi lần đi sinh nhật, đám cưới bạn bè thì y như rằng em phải mượn nợ.

Vì sao em không kiếm thêm công việc part-time khác? Nói ra em sợ mọi người chửi em lười biếng nhưng thực tế là em chỉ làm được một việc duy nhất trong một khoảng thời gian. Em làm công việc này còn dở dang, còn tệ thì đầu óc em chỉ mãi lờn vờn quanh việc đó, không thoát ra được. Em đã từng nhận 2 việc một lúc nhưng cuối cùng không hoàn thành được việc nào.

Mỗi ngày với em giờ đây chỉ quay cuồng bên task part-time nhưng cuối cùng sếp nghĩ em không làm gì, làm không hiệu quả. Em thì cũng không có động lực làm khi phải thực hiện những cái task để đảm bảo số lượng cho sếp. Còn chất lượng thì sếp cũng bảo em không đạt.

Em cũng biết mình làm kém, làm chậm. Nhưng vì cứ đảm bảo số lượng + chất lượng theo ý sếp nên giờ mỗi ngày em thấy mình không còn thời gian để học cải thiện chuyên môn hay gì nữa. Em cảm thấy bất lực quá. Có phải là vì em rất tệ, rất dở không?

Em rất sợ mỗi ngày phải đối mặt với task và tin nhắn của sếp nên thường giả lơ không thấy mỗi khi bị hỏi, thế là bị cho là thái độ hờ hợt với công việc. Vì dường như em phải xin lỗi mỗi ngày và hứa sẽ cố cải thiện hơn, nhưng việc cải thiện không thể ngày 1 ngày 2. Sếp muốn phải cải thiện liền trong ngày hôm sau.

Có lẽ trong hơn 3 năm đi làm, điểm sáng duy nhất của em là thái độ tốt (kiểu tính ôn hòa, không cãi nhau, nghe lời sếp vậy thôi). Còn hiện tại, em như một đứa trẻ hại, không làm gì nên hồn.

Em cũng bị stress lâu ngày và mất ngủ từ cấp 2 tới giờ. Những hôm áp lực công việc hoặc suy nghĩ về tương lai, dù không dùng điện thoại nhưng em cũng nằm đến 3,4h mới ngủ. Em đã nhiều lần nghĩ đến việc mua thuốc ngủ nhưng sợ phụ thuộc nên thôi. Em đã từng có giai đoạn nghĩ nhiều đến việc tự tử và dùng dao rạch tay, nhưng bây giờ đã vượt qua. Giờ em tiếp tục với cơn bão khác là cơm áo gạo tiền.

Bạn bè của em bây giờ lương đã cao hơn 10tr rất nhiều lần rồi. Và tụi nó cũng không nghĩ em làm tệ vậy. Có đứa bảo: M học tốt thế thì bèo nhất lương trên 10tr. Nhưng không. Hiện giờ con số chỉ là 5tr, lúc trước em làm công ty cũ full-time thì được 7tr.

Bạn bè hay người ngoài đều nghĩ em có thể làm ổn. Nhưng sự thật là em đã làm với mức lương thấp vài năm nay.

Em cảm thấy bất lực vì mình đã cố gắng nhưng không có kết quả (có thể là sai cách nhưng em nói thiệt là em luôn nỗ lực để làm tốt). Em mệt mỏi đến mức không biết nên làm gì. Tiền bạc hiện tại em không có nên chỉ đủ tiền ăn trụ ở cái đất Sài Gòn này, em không mượn được ai.

Chắc có lẽ em đã kể lể quá dài, nhưng thật sự em bế tắc lắm và muốn được lắng nghe, vì em cũng không có ai để sẻ chia. Nếu hỏi điều gì cần tư vấn nhất lúc này thì em nên làm gì với công việc của em? Em nghĩ mình đi làm công ty nào rồi cũng sẽ bị chê chậm và làm kém, vì đã 2 công ty em đều nhận feedback như thế. Em có nên nghỉ việc part-time hiện tại để kiếm một công việc khác trang trải cuộc sống không? Và em nên làm gì với cuộc đời mình đây, em không nghĩ em làm tệ đến như vậy.

Thực ra thì công việc hiện tại là mảng em thích, nhưng quan điểm về công việc của em và sếp khác nhau. Em cảm thấy giống như những thứ đang làm là ăn xổi nhưng với sếp thì khác, người ta cũng cần số lượng nữa.

Em xin lỗi vì văn phong lủng củng, không được súc tích. Nhưng có lẽ mọi việc cứ móc nối với nhau và em cũng đang trong cảm xúc không ổn. Rất mong nhận được lời khuyên từ thầy Năm và mọi người ạ.

TRẢ LỜI:

1/ <https://www.tsbv.love> (chọn tập ngày **19/03/2025**) - Đây là link nghe tất cả các tập.

2/ Link buzzsprout ở đây nhé.

<https://www.buzzsprout.com/1891921/episodes/16821435>

Nếu bấm link bị lỗi, vui lòng gõ trực tiếp trang web [tsbv.love](https://www.tsbv.love) trên trình duyệt web

Lưu ý: Mọi comment châm biếm và mỉa mai sẽ bị block.